

BEAT BUTCHERS

Av: Pelle

Foto: Johanna Åstenius Näslund

Beat Butchers - smaka på orden. Om du inte instinktivt tänker på trallpunk signerat 90-tal så var du antingen inte född då, alternativt så levde du under en sten. Men Beat Butchers är så mycket mer än bara den trallpunk som gavs ut där och då. Faktum är att bolaget levererar gitarrbaserad musik i 40 år. Läs mer - och bege dig sedan på deras kalas som är i höst.

40 år har ni hållit på. Vi som gör denna tidning är alla typ 40 år. Vad är det som får en fortsätta med samma sak under så lång tid?

Jojo: Vi planerar inte direkt på längre sikt. Vi kör oftast 1-2 releaser åt gången. Vi styr ju inte heller när något händer utan det är ju banden som kommer till oss och säger att nu är det dags att släppa skiva. På det sättet har det rullat på och åren gått. Jag brukar ibland få lite tvivel mellan varven. Om det vi gör relevant, gör inte andra det vi gör bättre men så hux flux är nästa skiva på press. och det rullar på
Mårten: Precis som Jojo säger har vi inte särskilt mycket planering eller framförhållning. Kanske inte så mycket reflektion och utvärdering heller, utan vi bara pysslar på. Sen har det skiftat genom åren väldigt mycket kring hur mycket vi som bolag egentligen gör och bidrar med kring skivorna också. Eftersom det alltid bara varit en hobby för oss så har det aldrig varit någon press att vi måste tjäna pengar, det har definitivt gjort att vi är kvar som bolag och kompisar.

Jag förstår. Men hur nära har ni varit att lägga ned på riktigt? Och vilken period var det?

Mårten: Riktigt nära att lägga ner vet jag kanske inte om vi varit men visst har vi känts överflödiga och onödiga ibland. Andra med mer tid, glöd och pejl kanske borde göra det istället. I glappet när cd-skivor slutade sälja överhuvudtaget och streamingtjänsterna inte hade kommit igång så vart det ju knepigt att bli av med några skivor överhuvudtaget. Även om vi nu inte "måste" dra in pengar så behöver skivorna sälja lite så det är någon vits att ge ut musiken och det går att finansiera nästa släpp osv. Där var det rätt hopplöst. I andra perioder när det varit stiltje hos oss med engagemang och vi knappt gjort något mer än administrera backkatalogen och sköta royaltiesutbetalningar, har det ofta vänts till nytändning i och med att vi på olika sätt fått kontakt och börjat jobba med nya band som haft väldig energi och gjort musik vi gått igång på som t.ex. Gamla Pengar, Le Muhr, Alarmrock och Varnagel.

Jojo: 2002 släppte vi inte någon skiva alls. Där tog vi tydligen ett break. Några år senare minns jag att vi fick nytändning när vi började jobba med Sista skriket och Varnagel som bidrog med mycket egen energi.

När jag lyssnade som allra mest på era band under 90-talet så var min känsla att ni typ bara höll på med punk, men när jag tittar igenom hela backkatalogen så är det ju en salig blandning av pop, rock, punk, visa - och Solar lodge på det. Hur har tankarna gått vilket bolag BB ska vara?

Mårten: Det är väl det som är punk! Man gör sin egen grej helt enkelt. Vi har båda själva alltid lyssnat på väldigt mycket olika musik och det kanske är mer av en DIY-anda vi gillar än en speciell stil på musiken. Sen har det ofta varit så att artister vi jobbat med som t.ex. Inferno. Därifrån blev några av dem Tuk tuk rally och Roger även solo. Även Åka Bil är på sätt och vis från Inferno och även från Krapotkin. Många personer vi jobbat med har liksom hängt kvar när de format nya band. Någon speciell stil har vi nog aldrig mejslat ut att vi ska hålla. Men förutom då The Solar Lodge (som på sätt och vis härstammar från Apa). Så har vi hållit oss till svenska texter och vill att det är artister som jobbar själva med att nå ut.

Jojo: Det roliga är att vi har många kunder som köper allt vi gör och gillar det. Med band som Le Muhr, Roger Karlsson, Johan Anttila och Brandgul tror jag vi fått en och annan att utvidga sin musiksmak Det är kul.

Ni har ju varit väldigt duktiga på att uppmärksamma era jubileum. Kan ni berätta för den oinvigde vad ni genomfört?

Jojo: 5-årsjubileum minns jag inte om vi hade. 10-års körde vi på Kolingsborg, 15-års på Kafe 44, 20-års på Tantogården, 25-års på Kägelbanan, 30-års på Münchenbryggeriet och 35-års på Kraken. Årets jubileum på Slaktkyrkan och Hus 7 blir för första gången med två scener och rekordmånga band. 21 stycken klara just nu, eventuellt kan något band tillkomma. Att det blivit så bra intresse tror jag beror på att varje kväll har varit unik. Unikt många band samtidigt, band som har återförenats endast för detta gig. Sedan tror jag att konceptet med många korta spelningar har varit lyckat. Banden kör korta set med "only killers och no fillers". Det blir som en värsta klassträffen för scenen. Med många som reser långt från runt hela Sverige, Norge och och tom gästar ända från Japan. Publiken brukar komma tidigt och se alla band och peppa dom till underverk. Sedan 25-årsjubileumet har vi sagt att detta var den sista men sedan brukar banden peppa oss att köra en gång till. Men nu vet i fan om inte 40-års verkligen blir den sista. En del band återförenats och börjat spela igen för de varit så kul att ses och repa och spela live i samband med våra jubileum. Band som varit ovänner har blivit polare igen. Det känns ju kul att vi kunnat bidra till det.

Ja, det är ju 40-årskalaset som ni just nu är aktuella med. Vad är er största farhåga inför arrangemanget och vilken förhoppning önskar ni ska infrias?

Mårten: Det finns mycket man kan noja och oroa sig över och jag kan bli nervös för massa saker som kan hända. Allt från att flera artister blir sjuka och inte kan vara med, strömavbrott och annat teknikstrul, att vi glömt fixa någon viktig sak eller att folk inte är sugna på att gå på festen. Det mesta har gått bra på våra fester även om det såklart varit en del som strulat och man kan då tänka att nån gång kommer det inte gå bra, ska det bli nu? Förhoppningen är helt enkelt det motsatta, att allt bara flyter med schemat, banden är nöjda och glada och att framförallt att få se en stor och glad publik. Sen mitt i allt fixande som det ändå blir under kvällen, även om vi tar in folk som jobbar med allt så att själva kunna chilla och titta på artisterna. Ska man plötsligt också fokusera och spela några låtar. En utmaning i sig.

Jojo: Är alltid orolig för en massa saker. Att det ska vara omöjligt att toppa tidigare jubileum, teknikstrul, med mera. Som tur är har jag Mårten som är en klippta på att arra att hålla i handen.

Ja Mårten, du ska ju piska skinn i Coca Carola under kvällen. Hur länge tänkte ni köra er reunion? Kan det tänkas bli en ny platta med?

Mårten: Under våren och sommaren är det fullt upp för delar av Coca med massa annat, vad som händer sen får vi se.

Jag tycker du svarar undvikande. Detta kan vara en bra tillfälle att blotta strupen!

Mårten: Njae, nu pratar vi Beat Butchers. Jag kan drista mig till att säga att vi kommer med största sannolikhet spela framöver, haha.

Vilket släpp är ni mest nöjda över? Välj ett per decennium och motivera.